

Asumarea greșelilor trecutului - condiție a unui viitor de înțelegere și toleranță

Instituirea unei Zile a Holocaustului în România și marcarea acesteia, în premieră în acest an, printr-o serie de manifestări solemne, ce au comemorat tragicele evenimente petrecute în anii celui de-al doilea război mondial, nu reprezintă numai un eveniment istoric.

Participarea înaltelor oficialități ale statului român la aceste manifestări, alături de reprezentanți ai F.C.E.R., ai unor culte religioase, ai supraviețuitorilor Holocaustului și ai Ambasadei Statului Israel în România, demonstrează că aceste acțiuni reprezintă un moment al asumării responsabilității pentru actele probabil comise de conducătorii țării din acei ani întunecați, precum și al exprimării angajamentului de a depune toate eforturile pentru ca repetarea unor astfel de fapte abominabile să nu mai fie posibilă niciodată. Depunerea unor coroane de flori la monumentul închinat memoriei victimelor Holocaustului,

amplasat în curtea Templului Coral din București, și rugăciunile pentru odihna sufletelor celor uciși în timpul Holocaustului au constituit, pentru cei prezenți, tot atâtea prilejuri de a-și manifesta respectul pentru memoria celor dispăruți și de a se ruga lui Dumnezeu pentru odihna sufletelor lor. Desigur că, pentru urmașii celor dispăruți în timpul tragicilor evenimente, ca și pentru cei

care au trăit acele vremuri grele, participarea la manifestările de comemorare organizate în acest an a reprezentat o datorie de conștiință și a

prilejuit, totodată, redeschiderea unor răni sufletești adânci, încă nevindecate.

Fără îndoială, instituirea unei Zile a Holocaustului în România și manifestările care au avut loc în acest an, cu prilejul comemorării acestei zile, reprezintă un pas înainte către normalitate. Dacă acest pas nu va fi urmat de alți pași meniți să aducă la cunoștința generației actuale și celei

rămâne un gest lipsit de conținut.

Nouă, tinerilor evrei din România, care avem șansa să trăim într-o epocă a toleranței și a democrației, ne revine sarcina deosebit de importantă, de a cunoaște și de a transmite generațiilor viitoare informații despre suferințele și umilințele îndurate de bunicii noștri, precum și aceea de a ne păstra și transmite mai departe tradițiile noastre iudaice. Implicarea și participarea noastră la festivitățile consacrate, în acest an, Zilei Holocaustului în România dovedesc că suntem pe deplin conștienți și capabili să ne asumăm marile și dificilele responsabilități ce ne revin, acum și în viitor.

Faptul că, recent, Comisia Internațională pentru Studierea Holocaustului în România și-a prezentat concluziile, reprezintă încă un pas spre un viitor fără *tabu*-uri, în care doar faptele criminalilor să fie judecate în limitele gravității lor.

Adrian Georgescu
Alba Iulia

O nouă voluntară JOINT la Timișoara

Rachel Rothstein este cea de a 16-a voluntară JOINT în România. Acest lucru ni l-a spus chiar ea, cu mândrie! Tânăra, care curând va împlini 23 de ani, vine din Atlanta (Statele Unite), „patria Coca-Cola“. Motiv pentru care nu vă recomandăm ca în prezența ei să îndrăzniți să beți vreo altă „licoare“, indiferent dacă vă place sau nu băutura mai sus menționată. Rachel se pregătește ca, începând cu anul 2005, să urmeze cursuri masterale în științe iudaice, experiența acumulată în țara noastră fiindu-i de un real folos.

Până în prezent, tânăra care locuiește la Timișoara, fiind „urmasă“ cuplului Danny și Moriah Farkash, a început să pună în aplicare două proiecte ambițioase. Primul se numește „Să adoptăm un bunic“ și încearcă să motiveze pe toți cei ce aparțin generației tinere și celei mijlocii

să „ia în custodie“ un vârstnic...

Ce înseamnă, de fapt, acest lucru? Știm că cea mai grea maladie a vârstei a treia este singurătatea. Exact acest lucru vrea să îl aline acest proiect ambițios. Al doilea este un program de Roș Hodeș, destinat în exclusivitate doamnelor și domnișoarelor, încercând ca, măcar o dată, la începutul lunii, să le facă să se simtă bine și în centrul atenției.

Mult succes, Rachel, și acomodare ușoară în meandrele, greu de înțeles, ale prezentului de pe aceste meleaguri! Îi dorim, de asemenea, tinerei voluntare să intre cât mai repede în subtilitățile limbii române, din care până acum mai mult înțelege decât poate rosti.

Luciana Friedmann
carmela77@yahoo.com

